

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr.119.723 van 22 mei 2003
in de zaak A. 73.715/VII- 15.329.**

In zake : Jacobus HELLENBRAND,
wonende te HAMONT-ACHEL,
Hamonterweg 119

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

tussenkommende partij:

de n.v. VAHEJA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. MARTENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 106.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jacobus HELLENBRAND op 25 maart 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 27 januari 1997 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing van 10 juli 1996 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Limburg houdende gedeeltelijk verlenen van de vergunning aan de n.v. VAHEJA, Lillerheidestraat 51, 3910 Neerpelt, om de inrichting gelegen te Neerpelt, Lillerheidestraat 51, verder te exploiteren en te veranderen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verzoekschrift van 21 oktober 1997 waarbij de n.v. VAHEJA gevraagd heeft om tussen te komen in de debatten;

Gelet op de beschikking van 24 november 1997 waarbij de n.v. VAHEJA werd toegelaten om tussen te komen in de debatten;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 27 april 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 maart 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. de BORMAN die, loco Advocaten M. BOES en W. MERTENS verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat M. SCHURMANS die, loco Advocaat R. MARTENS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De tussenkomende partij exploiteert een inrichting waar betonproducten worden gefabriceerd. De inrichting ligt volgens het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgestelde gewestplan Neerpelt-Bree voor het grootste deel in een zone voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, deels in agrarisch gebied, en deels in woongebied met landelijk karakter.

Op 12 december 1968 werd door de Bestendige Deputatie een exploitatievergunning verleend, voor een termijn van dertig jaar. In de loop der jaren werden verscheidene vergunningen verleend voor uitbreidingen, en werden ook bijkomende vergunningsvoorwaarden opgelegd.

1.2. Op 9 februari 1996 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in, voor zowel de verdere exploitatie van de inrichting als voor de verandering ervan.

Op 10 juli 1996 verleent de Bestendige Deputatie de gevraagde milieuvergunning (behalve voor het lozen van huishoudelijk afvalwater op een van de gevraagde lozingspunten). Het gaat om volgende inrichtingen en activiteiten:

- het lozen van 332,22 m³/jaar huishoudelijk afvalwater via 4 septische putten;
- het lozen van 0,009 m³/uur bedrijfsafvalwater (16,272 m³/jaar) via een olie- en benzineafscheider;
- een hoogspanningscabine van 600 kVA;
- het stallen van 9 bedrijfsvoertuigen, nl. 2 vrachtwagens, 5 heftucks, 1 laadschop en 1 veegmachine;
- een garage met één schouwput voor het nazicht en het onderhoud van eigen voertuigen;
- de inrichting voor het wassen van eigen voertuigen (eenmaal per maand) is niet meer in exploitatie;
- 3 compressoren met een totaal vermogen van 75,5 kW (1 x 1,5 kW en 2 x 37 kW);
- opslag van 150 liter acethyleen, 100 l argon, 200 liter koolstofdioxide, 100 liter ATAL 6 en 250 liter zuurstof, totaal 800 liter - 16 flessen van 50 liter;
- opslag van 5000 l diesel in een bovengrondse houder, 29.000 l stookolie (4000 l en 10 000 l in bovengrondse houders en 10.000 l en 5000 l in een ondergrondse houder), 7500 l demulerolie in 3 bovengrondse houders van 2500 l, en 800 liter afvalolie in vaten van 200 l, totaal 42.300 liter;
- opslag van 2000 l motorolie, 8400 l versneller (3 x 2800 liter) en 400 l polyuretaanlijm, totaal 10.800 l in bovengrondse houders;
- één dieselpomp voor het bevoorraden van eigen rollend materieel;
- klein laboratorium in gebouw 06;
- ijzerhal (gebouw 06) met een vermogen van 96,28 kW, metaalwerkplaats (gebouw 06) met een vermogen van 11,7 kW en gereedschapsmakerij (gebouw 06) met een vermogen van 11,25 kW, totaal vermogen bedraagt 119,23 kW;
- 3 portaalkranen met een gezamenlijk vermogen van 45,95 kW en één welfselzaagmachine van 37,97 kW en 1 portaalkraan van 43 kW, totaal vermogen bedraagt 126,92 kW);
- Gladde Hal (gebouw 05) met een vermogen van 199,33 kW en Voorspanhal (gebouw 06) met een vermogen van 183,6 kW, totaal vermogen van 382,93 kW;
- Gladde Hal (gebouw 05) betonmenginstallatie met een vermogen van 69,30 kW en Voorspanhal (gebouw 06) betonmenginstallatie met een vermogen van 88,52 kW, totaal vermogen bedraagt 157,82 kW;

- opslagruimte van 0,60 ha voor ruwe welfsels, opslagruimte van 0,10 ha voor gladde welfsels, opslagruimte van 0,40 ha voor voorgespannen welfsels en opslagruimte van 0,06 ha voor zand/grind, totale opslagruimte bedraagt 1,16 ha;
- verwarmingsketel voor de verwarming van de droogkamers met een vermogen van 290 kW, verwarmingsketel voor de verwarming van de burelen met een vermogen van 100 kW en verwarmingsketel voor de verwarming van banen van de nieuwe voorspanhal met een vermogen van 750 kW, totaal vermogen bedraagt 1140 kW (...);

1.3. "Het buurtcomité", bestaande uit of vertegenwoordigd door 3 personen (waaronder verzoeker) tekent administratief beroep aan.

In het kader van de beroepsprocedure verlenen de Vlaamse Milieumaatschappij, de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen (na een eerder ongunstig advies), de Afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie gunstige adviezen;

1.4. Op 27 januari 1997 wordt de bestreden beslissing genomen: de beslissing tot het verlenen van de vergunning wordt bevestigd. Wat betreft de overeenstemming met de bestemmingsvoorschriften wordt de beslissing als volgt gemotiveerd :

"(...)

Overwegende dat het advies van de Afdeling Stedenbouwkundige vergunningen dd. 05 november 1996 stelt dat uit de aangevraagde vlaremindelingsrubrieken dient te worden geconcludeerd dat het een grootschalig industrieel bedrijf betreft en dus niet als ambachtelijk bedrijf of KMO dient beschouwd te worden, zodat de inrichting niet verenigbaar zou zijn met de voor het terrein geldende planologische voorschriften;

Overwegende dat de vertegenwoordiger van de Afdeling Stedenbouwkundige vergunningen in de gewestelijke milieuvergunningscommissie stelt dat dit ongunstig advies niet dient weerhouden te worden gezien kan gesteld worden dat de Vlaremindelingsrubrieken geen maat zijn om vast te stellen of een bedrijf al dan niet nog als KMO kan bestempeld worden, dat trouwens bij de vaststelling van het gewestplan in 1978, toen het bedrijf reeds was vergund als werkplaats voor de fabricage van betonproducten, een KMO-zone werd gecreëerd specifiek voor dit bedrijf; dat huidige aanvraag wat het ruimtegebruik van deze inrichting betreft geen significante wijziging inhoudt; dat derhalve vanuit oogpunt van de Stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, wel verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en Stedenbouwkundige voorschriften (...);

2. De ontvankelijkheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij laat gelden dat verzoeker nalaat aan te tonen wat zijn rechtens vereiste belang zou zijn;

2.1.2. Overwegende dat uit de gegevens van het dossier, en meer bepaald uit de bestreden beslissing zelf, blijkt dat verzoeker in de onmiddellijke nabijheid van de vergunde inrichting woont; dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker belang zou hebben bij de gevorderde nietigverklaring, maar stelt dat dit belang niet nader wordt toegelicht in het verzoekschrift; dat geen enkele wets- of reglementsbepaling dergelijke vermelding voorschrijft; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij eveneens stelt dat in het verzoekschrift de feitelijke gegevens niet worden vermeld en dat daarenboven geen enkel rechtsmiddel naar behoren is uitgewerkt;

2.2.2. Overwegende dat, zoals hierna zal blijken, de exceptie niet opgaat voor wat het eerste middel betreft;

3. De gegrondheid van het beroep

3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel het volgende aanvoert:

"1° in het Ministerieel Besluit wordt verwezen naar het ongunstig advies van de Afdeling Stedenbouwkundige vergunningen dd 05.11.1996 en gelijktijdig naar een advies van een vertegenwoordiger van deze Afdeling in de Gewestelijke Milieu vergunningscommissie hetwelk hiermee flagrant in tegenspraak is.

Alhoewel aldus niet uitdrukkelijk gesteld, blijkt dat het Ministerieel Besluit deze laatste stellingname overneemt dewelke stelt dat het bedrijf als dusdanig kadert binnen de activiteiten dewelke in een KMO-zone kunnen toegelaten worden.

Er dient dienaangaande gesteld te worden dat de KMO-zone vastgesteld bij Gewestplan in 1978, zoals uit de termen van het Ministerieel Besluit zelf afgeleid, duidelijk enkel en alleen gecreëerd werd ten behoeve van het bestaande kwestieuze bedrijf.

De KMO-zone omvat immers enkel en alleen de oppervlakte dewelke ingenomen werd door de toenmalige bedrijfsgebouwen.

De gebouwen voor administratieve doeleinden lagen en liggen nog steeds in de landelijke woonzone en er is zelfs een productiehal gelegen in het agrarisch gebied.

Bovendien blijkt uit de bewoordingen en de onderzoeken vermeld in het Ministerieel Besluit dat er zelfs niet op alle plaatsen voldoende mogelijkheid is om een groen scherm op te richten alsmede dat er geen mogelijkheid om een aanvaardbare bufferzone te verwezenlijken.

Het kwestieuze bedrijf dient inderdaad, conform het advies van de Afdeling stedenbouwkundige vergunningen van 05.11.1996 als een grootschalig industrieel bedrijf beschouwd te worden, hetwelk zeker niet

thuis hoort in een ambachtelijke zone of in een KMO-zone en nog veel minder in een woongebied met landelijk karakter of in een agrarisch gebied.

Zoals reeds hoger gezegd, neemt het Ministerieel Besluit de stellingname dienaangaande van een vertegenwoordiger van de Afdeling stedenbouwkundige vergunningen in de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie over alhoewel niet expliciet als motivering weerhouden.

Ondergetekende kan niet akkoord gaan met de stellingname waarbij gesteld wordt dat de Vlarem - indelingsrubrieken geen maat zijn om vast te stellen of een bedrijf al dan niet nog als KMO kan bestempeld worden.

Men dient zich immers dan af te vragen welke normen dan wel dienen weerhouden te worden om een bedrijf als industrieel, ambachtelijk of behorende tot de KMO's te bestempelen. Samen met de omvang is immers de aard van de bedrijvigheid de doorslaggevende en enige factor dewelke als basis kan en mag dienen voor de omschrijving van de aard van het bedrijf.

Het zijn immers de peilers van de ontplooide bedrijvigheid dewelke bovendien op zichzelf nogmaals het industrieel karakter bevestigen.

De bedrijvigheid van het kwestieuze bedrijf ten tijde van de vaststelling van het Gewestplan is immers niet meer vergelijkbaar met de huidige bedrijvigheid, noch qua omvang noch qua aard van de productie.

Bij de vaststelling immers van het Gewestplan betrof het een werkplaats voor de fabricage van betonproducten zoals septische putten, putringen, rioolputjes en andere kleine betonproducten.

Thans en middels de in het verleden afgeleverde vergunningen is het bedrijf uitgegroeid tot een productie-eenheid van betonwelfsels, hetwelk uiteindelijk als een hinderlijk bedrijf van klasse I werd beschouwd";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat het

koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (inrichtingsbesluit) geen precieze definitie geeft van wat een kleine of middelgrote onderneming is, "zodat het oordeel van de verwerende partij dat het om een K.M.O. bedrijf gaat, bijgetreden moet worden tenzij de kennelijke onredelijkheid ervan zou zijn aangetoond" en dat "aangezien de activiteiten van het bedrijf substantieel dezelfde zijn zowel qua aard van de producten als de omvang ervan als in 1978 toen het gewestplan werd vastgesteld, redelijkerwijze [kan] worden aangenomen dat wat toen als een K.M.O. activiteit werd beschouwd, ook thans nog als zodanig kan worden aangenomen", zodat "het oordeel van de Minister in navolging van het standpunt van de (Gewestelijke) Milieuvergunningscommissie geenszins onredelijk (is) te noemen";

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord

stelt dat "de bedrijvigheid van het kwestieuze bedrijf geëvolueerd is in die mate dat zelfs de fabricage van kleinere betonproducten zoals septische putten,

putringen, rioolputjes, en andere kleinere betonproducten, niet meer wordt uitgevoerd doch dat het kwestieuze bedrijf enkel nog betonwelfsels produceert waarvan de productie een dermate hinder voor de omgeving betekent dat alleen al uit de uitbatingsvoorwaarden kan afgeleid worden dat het wel degelijk een hinderlijk bedrijf van eerste klasse betreft en geen ambachtelijke onderneming"; dat hij verder betoogt dat "het feit dat het K.B. van 28.12.72 geen precieze omschrijving geeft van een K.M.O. (...) hieraan geen afbreuk (doet)";.

3.4. Overwegende dat de tussenkomenende partij laat gelden dat verzoeker niet aanwijst "om welke redenen het voorwerp van het bestreden besluit, dat verschillend is van de huidige installatie, als een groot-industrie moet worden beschouwd"; dat zij verder stelt dat met het stedenbouwkundig advies waarnaar verzoeker verwijst geen rekening meer moet worden gehouden, omdat de vertegenwoordiger van de betrokken administratie dat standpunt had verlaten, dat uit de omstandigheid dat de KMO-zone werd voorzien ten behoeve van het bedrijf -wat ook verzoeker stelt- precies moet worden afgeleid dat het om een KMO gaat, dat de activiteiten niet dermate zijn gewijzigd, qua aard van de productie of omvang van de inrichting, dat geen sprake meer zou kunnen zijn van een KMO en dat door de bestreden beslissing de situatie verbetert en er meer waarborgen zijn tegen hinder voor de omwonenden: dat zij vervolgt dat het Inrichtingsbesluit (koninklijk besluit van 28 december 1972) nergens de klasse van de inrichting als criterium vermeldt, en de indelingslijst bij Vlarem I nog niet bestond ten tijde van dat besluit;

3.5. Overwegende dat krachtens de artikelen 8.2.1 en 8.2.1.3 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen de industriegebieden ook kunnen worden ingedeeld in gebieden voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen; dat de formele motiveringsplicht vereist dat wordt aangegeven waarom een bepaalde inrichting kan worden beschouwd als een kleine of middelgrote onderneming; dat de bestreden beslissing vooreerst stelt dat "de Vlarem - indelingsrubrieken geen maat zijn om vast te stellen of een bedrijf al dan niet nog als K.M.O. kan bestempeld worden", waarmee getracht wordt het (aanvankelijke) advies van de Afdeling Stedenbouwkundige vergunningen te weerleggen; dat de verwijzing naar de "aangevraagde vlarem-rubrieken" in dat advies betrekking heeft op het voorwerp van de vergunningsaanvraag, dat echter precies het criterium is om een bedrijf al dan niet als K.M.O. te bestempe-

len, zij het dan dat er daartoe geen onmiddellijk toepasbaar criterium kan worden teruggevonden in de indelingslijst bij Vlarem I; dat vervolgens de bestreden beslissing stelt dat de gevraagde inrichting een K.M.O. is omdat bij het vaststellen van het gewestplan een K.M.O.-zone werd voorzien specifiek ten behoeve van de toen reeds vergunde inrichting, en "dat huidige aanvraag wat het ruimtegebruik van deze inrichting betreft geen significante wijziging inhoudt"; dat het feit dat de inrichting reeds eerder werd beschouwd als K.M.O. de vergunningverlenende overheid er bij een latere aanvraag niet van ontslaat zelf de beoordeling over te doen; dat meer concreet moet worden onderzocht of de inrichting van 1978 en de thans gevraagde inrichting vergelijkbaar zijn, niet zozeer wat betreft "ruimtegebruik", maar qua aard en omvang van de activiteiten, zeker nu na de vaststelling van het gewestplan meerdere vergunningen tot uitbreiding zijn verleend; dat noch in de adviezen, noch in de bestreden beslissing dit gegeven formeel bij de beoordeling werd betrokken ; dat weliswaar wordt gesteld dat de nieuwe situatie "verbeteringen" inhoudt, maar dat dit gaat om een vergelijking tussen de actueel bestaande situatie, dus na de eerdere uitbreidingen, en de nieuw beoogde situatie, wat betreft hinder, wat geen vergelijking is tussen de situatie in 1978 en 1996 wat betreft aard en omvang van de activiteiten; dat uit de gegevens die de tussenkomende partij zelf heeft verschaft in de nota neergelegd in het kader van het administratief beroep blijkt dat in 1980, dus na de vaststelling van het gewestplan, een uitbreiding werd vergund van 36.041 ton tot 161.100 ton (348%); dat de thans bestreden vergunning dus een productiecapaciteit toelaat die drie maal zo hoog is als deze bij de vaststelling van het gewestplan; dat uit hetzelfde stuk blijkt dat in 1978 een gebouw in gebruik was van 1.785 m², terwijl onder de thans bestreden vergunning gebouwen met een oppervlakte van 4.695 m² in gebruik zouden zijn; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 27 januari 1997 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing van 10 juli 1996 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Limburg houdende gedeeltelijk verlenen van de vergunning aan de n.v. VAHEJA, Lillerheidestraat 51, 3910 Neerpelt, om de inrichting gelegen te Neerpelt, Lillerheidestraat 51, verder te exploiteren en te veranderen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig mei tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.